ANUL XII. Seria II. — No. 392 4 PAGINI 3 LEI C. Joi 13 Noembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60 Telefoane: Secretariat 5.91.86 Tipografia 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000 6 luni . . . . . » 500

SPORT DE SEZON

Dacă aruncăm o privire asupra tabelei noastre de recorduri şi performanţe sportive, ajungem la trista constatare că suntem încă departe de ceeace s'a realizat în acest domeniu de către alte naţiuni. Puţine dintre recordurile noastre atletice pot fi considerate de clasă europeană, iar rezultatele la football — sport în care am avut o activitate internaţională mai întinsă — ne sunt mai degrabă defavorabile. Apoi sunt multe alte ramuri sportive neverificate încă prin întreceri internaţionale, dar care se înscriu în partea de jos a scării de valori chiar prin aspectul pe cari ni-l oferă în întrecerile interne.

Situaţia aceasta ne-ar da dreptul să tragem unele concluzii neplăcute asupra aptitudinilor noastre sportive, sau, mai grav, asupra indicelui vital al naţiunii. Şi un cercetător grăbit sau comod ar face această mare greşeală.

Cum însă în alte domenii de activitate naţiunea noastră se dovedeşte a fi destul de vitală şi întrucât chiar în sport am avut momente care ne-au făcut să-i întrezărim posibilităţi excepţionale, ne vedem obligaţi să cercetăm în altă parte lipsa de calitate a performanţelor şi a rezultatelor sportive reuşite de ai noştri.

Intâi o mică paranteză. Nu socotim performanţa drept scopul unic al activităţii sportive. Mai mult, nici n'o considerăm măcar un scop, ci o rezultantă firească a unei activităţi metodice aplicată unor talente reale.

Reluând şirul ideeilor de mai sus, ajungem uşor la cauza care determină lipsa de calitate a sportului româneesc.

Orice rezultantă—prin însăşi numele său care o şi defineşte — implică o activitate anterioară, deoarece *ceva* rezultă tot din *ceva*. Inexistenţa rezultatului dovedeşte inexistenţa efortului sau a operaţiunii de a se ajunge la acest rezultat.

In cazul în speţă noi avem numai una dintre cele două date ale problemei. Avem talente reale, dar ne lipseşte activitatea metodică.

In general tinerii noştri practică sporturile cari le plac mai mult sau pe cele pentru care se cred dotaţi; de unde nu reiese că într'adevăr au calităţi pentru aceste sporturi. Şi cum mai toate jocurile sportive sunt de sezon, adică se practică numai într'o parte a anului, aproape tot tineretul nostru—şi cel cu talent şi cel fără — îşi întrerupe efortul fizic pentru multe luni. Această întrerupere este duşmanul cel mai mare al rezultatelor de calitate, care astfel falsifică posibilităţile vitale ale Neamului.

Sportivii noştri nu-şi aleg nici sporturi secundare pe care să le practice în vremea în care sportul preferat stă, şi nici nu obişnuesc să-şi continuie — pe vreme de iarnă — antrenamentele în sală.

Făcând efortul sportiv numai sporadic, este normal ca tineretul nostru să nu poată da tot ce ar putea da în condiţiuni favorabile. Ca o dovadă că afirmaţiile de mai sus sunt adevărate, avem prezenţa excepţională a câtorva sportivi care obişnuiesc să activeze în tot timpul anului. Şi nu întâmplător aceştia sunt cei mai buni.

Concluzia o poate trage oricine.

Virgil Popescu

Veşti de peste Ocean

Milică Theodorescu a refuzat un match cu Henry Armstrong?

Toma Aurel a dispărut!

Gazeta Sporturilor

va organiza în curând o mare probă de cross contry deschisă tinerilor nelicenţiaţi.

AMANUNTELE în legătură cu acest mare concurs vor fi publicate în curând.

MILICA TEODORESCU

In fine.. De peste îndepărtatul — şi.. minatul — Atlantic, Milică Theodorescu a dat un semn de viaţă.

După cum scrie în misiva sa, «spaima mijlociilooro americani» a încredinţat la New-York o scrisoare unui marinar francez, pe care îl cunoscuse cu ani în urmă la Nissa, iar acesta traversând oceanul a predat scrisoarea, unei cutii poştale din Marsilia.

Milică a scris misiva pe data de... 17 Iulie a. c.

Deşi târziu, scrisoarea a ajuns tootuşi la unul din prietenii lui Milică..

Pare curios, nu? «Milo Theodore» n'a scris nici părinţilor nici presei, ci... unui prieten din Giurgiu, patronul unui cunoscut cinematograf. Motivul? O să-l vedeţi.

Propaganda engleză...

După ce, la începutul scrisorii, îi cere scuze că îl deranjează, Milică îl roagă pe prietenul său să se intereseze la Bucureşti, ce s'a făcut familia sa, căci — scrie el —«ziarele de aci, anunţă că Bucureştiul a fost făcut praf şi ţăndări de avioanele bolşevice.

După cum vedeţi propaganda engleză, a reuşit ceva..

L scrisorile pe cari le-am trimis până acum — n'am primit nici un răspuns, ceeace mă face să cred şi mai mult, cele ce se scrie în presa americană. Pe de altă parte, într'un ziar românesc care apare la Cleveland, am citit că trupele romune înaintează în Basarabia.

Având în vedere data la care fost scrisă misiva, nu putem spune că Milică se află în urmă.... «cu politica»..

«M'am interesat pe aci dacă aş putea pleca spre Europa, chiar clandestin, dar e imposibil. Inţelegi dar, ce regrete am că nu pot fi şi eu pe front, alături de fraţii mei», îşi închee el prima parte a misivii.

Milică vioristul

Am zis «prima parte», căci in restul scrisorii, Milică va uita complet scopul pentru care a scris şi va vorbi despre vioară, box, boxeuri, etc. Cu alte cuvinte va fi «Milo Theodore» de totdeauna..

Dar să-l lăsăm pe el, să vorbească:

«Eu sunt sănătos, poti comunica aceasta celor dela Bucureşti, şi

(Continuare în pag. 4-a)

FACAND SPORT LA REGIMENTUL 10 VANATORI, SUB COMANDA COLONELULUI VICTOR ILIESCU

Zilele trecute se disputa pe terenul O. S. R. o partidă de rugby, între Politehnica — echipa eminanmente studenţească — şi Viforul Dacia. Desigur că valoarea ambelor echipe ne îndreptăţea să sperăm într'o asistenţă numeroasă. Dar ploaia rece şi deasă ce a început să cadă odată cu începerea jocului a reţinut — desigur — mulţi iubitori ai sportului cu balonul oval de a se mai deplasa până la Şosea.

Nu jucam decât de 10 minute când căpitanul echipei universitare îmi atrage atenţia că în assitenţă se găseşte şi d. General Victor Iliescu, subsecretar de Stat al educaţiei extrascolare a tineretului.

Mărturisesc — cu destul regret — că ocupaţiile mele de căpitan de echipă nu mi-au lăsat timpul necesar să pot vedea pe distinsul spectator, care înfrunta ploaia şi timpul rece pentru a asista la o partidă de rugby. Evenimentul avea însă o importanţă mult mai mare pentru noi rugbyştii neobicinuiţi cu asemenea spectatori.

Cu toate că sunt sportiv şi gazetar nu avusesem ocazie să văd pe d. General V. Iliescu, omul care dirijează şi veghează asupra educaţiei tineretului nostru.

O întâlnire plăcută

La un spectacol am întâlnit acum două seri pe fostul meu comandant de regiment colonelul Victor Iliescu. Cu aceiaşi popularitate care-l caracteriza şi pe timpul când îmi făceam stagiul la Reg. 10 Vânători m'a salutat întâi Domnia-sa şi m'a felicitat pentru jocul ce-l demonstrase echipa ce am condus-o Dumineca trecută. Vă închipuiţi că îndată mi-am dat seama că nu mai aveam în faţa mea pe cololul Iliescu ci pe Generalul V. Iliescu, subsecrear de Stat.

Nu se supărase fostul meu comandant nici măcar de faptul că-i spusesem: Domnule Colonel.

Prin faţa ochilor mei s'au desfăşurat atunci clipele frumoase şi de neuitat trăite de mine la Regimentul 10 Vânători sub comanda d-lui colonel V. Iliescu.

Un colonel sportiv

Mă simt obligat astăzi să destăinui în scris cum ne petreceam noi ostaşii timpul liber la acest regiment de elită ce se găsea atunci la vechea graniţă de est a ţării.

Fac aceasta pentru a arăta cu câtă râvnă şi sacriifcii depunea colonelul Iliescu — de atunci şi subsecretarul de Stat de astăzi — pentru ridicarea educaţiei ostăşeşti din punct de vedere educativ, moral şi sportiv.

In 1932 plec să-mi satisfac stagiul militar şi sunt vărsat Reg. 10 Vânători Mărturisesc sincer, că la auzul numelui oraşului de reşedinţă al unităţii m'am îngrozit.

Mă întrebam ce oi fi făcut eu oare de m'au aruncat tocmai la graniţa de est a ţării?

Cunoşteam greutăţile drumului, depărtarea mare de părinţi şi —poate — mentalitatea diferită a populaţiei în marea majoritate judeo-rusească.

Toate acestea nu mă înfricoşau. Mă apăsa un singur gând: doi ani nu voi mai putea face sport !!

Mi-am făcut «lădiţa» şi hai la unitate împreună cu încă patru bucureşteni şi ei sportivi.

Erau: Hess care juca football la Chitila, Iahn fost jucător al Olympiei, Stakloza dela Vulturul Alb, ce era un bun jucător de tennis şi Czermack, rugbyst şi demifondist la Stadiul Român.

Prima impresie

Când am intrat pe poarta regimentului am constatat că în contrast cu oraşul însuşi, domnea o curăţenie exemplară şi ordine ce ne impresionează plăcut. Când am fost duşi la Biroul mobilizării am avut o surpriză şi mai mare căci am descoperit un splendid «Stadion».

Ca să-şi poată da cineva seama de ce însemna să vezi acolo un stadion sportivv, acela trebue să cunoască oraşul. Ştiam că dela Tighina era excelentul fundaş al CFR-ului Swetkowsky, dar nu vedeam unde jucase căci oraşul n'avea stadion

Terenul regimentului era plasat într'un cadru foarte pitoresc. Imprejmuit pe două laturi de clădirile simetrice ale birourilor şi sălii de mese, avea la a treia latură minunata cetate a lui Ştefan cel Mare şi în fund o frumoasă grădina.

Cum noi sosisem în Februarie, turnul era acoperit de zăpadă şi deci — normal lipsit de activitate.

Skiori la Tighina

Dar ce ne-a fost dat să vedem, după câteva zile când ninsoarea se depusese într'un strat mai gros. Zărim prin curtea regimentului un grup de «skiory» conduşi de majorul Erich Otto v. Benedikt, şeful Bir. de Instrucii.

Toate am fi aşteptat noi să vedem la Tighina, dar skyuri nu am crezut că voi vedea. Mai mult chiar, cerând să pot lua parte la cursul de sky am fost admis cu multă bună voinţă.

(Continuare în pag. 4-a)

In Basarabia, ieri şi azi

Reorganizarea sportului provincial

Consideraţiuni pe marginea declaraţiilor d-lui colonel Medeleanu. Sefuл Sportului Românesc

...cide cu o bucurie împărtăşită de acest ziar în legătură cu reorganizarea sportului provincial, — prin declaraţiile făcute de d. colonel Medeleanu, şeful Sportului românesc.

In reportajul înserat e vorba de reorganizarea sportului din Basarabia şi Bucovina.

Ca unul ce am fost dintru început în conducerea sportului basarabean, ca preşedinte al districtului Chişinău, şi preşedinte al ligii de atletism, cunosc ceiace s'a lucrat, cum s'a lucrat şi cum a evoluat mişcarea sportivă, din provincia de peste Prut, — în decursul anilor.

Ne dăm seama în acelaş timp de ceiace trebuie să însemne această reorganizare astăzi, când împrejurările şi nevoile sunt cu totul altele.

Prin măsurile luate de guvern, Basarabia de azi, inclusiv Chişinăul, prezintă un teren, în care, spre deosebire de trecut, se profilează o fizionomie, eminamente românească.

Se înţelege dela sine deci, grija conducătorilor în ceiace priveşte ritmul şi sensul pe care trebuie să-l impregneze mişcării sportive depe aceste meleaguri.

GREŞELILE TRECUTULUI

E drept că în cei 22 de ani de după 1918, mişcarea sportivă din Basarabia a avut mult de suferit, a avut mult de luptat cu atâtea şi atâtea piedici puse în cale fie de unele autorităţi administrative şi municipale cari nu înţelegeau sau nu vroiau să înţeleagă ce înseamnă o mişcare sportivă românească într'un ogor înţelenit şi brăzdat de străini, — fie că mişcarea noastră sportivă era boicotată de cele câteva cluburi evreeşti, înzestrate cu tot utilajul — corespunzător unei desăvârşite acţiuni sportive.

ACTIVITATEA SPORTIVA LA CHIŞINAU

Aceste piedici, incontestabil destul de grele, n'au împiedecat totuşi pe conducătorii şi sportivii basarabeni — a nu avea una din cele mai frumoase activităţi.

Chişinăul a trăit câtiva ani de adevărată glorie sportivă.

Grupările „Fulgerul" (grupare de ostaşti) de sub conducerea Lt. Colonelului Sever Slătinescu, pe atunci căpitan, „Mihai Viteazul" de sub conducerea inginerului N. Codreanu, „Astra" de sub conducerea profesorului Leon T. Boga, au fost grupări pur româneşti şi activitatea lor remarcabilă an de an, au constituit un exemplu şi un îndemn pentru multe alte grupări cari, ulterior şi-au luat sborul, după cum, de asemeni, au fost un exemplu şi un îndemn şi pentru atâtea alte centre sportive din restul Basarabiei.

La un momnt dat, toată atenţiunea federaţiei era îndreptată asupra activităţii sportive din capitala Basarabiei.

Aşa se şi explică goana atâtor grupări bucureştene după unii jucători, în număr destul de mare, din Chişinău.

EXODUL SPORTIVILOR BASARABENI

Jucătorii de eri şi de azi, — unii, — Petea Vâlcov, Colea Vâlcov, Volodea Vâlcov, Vasile Vâlcov, Cuschnic, Şvetcovschi, Gh. Perepeliuc, Donciu P., Cearughin, Murea L., Vasilcovan, Voroneţchi An., Marius Beraru, etc., toţi aceştia aduşi în Bucureşti, sunt produsul etnic al provinciei basarabene.

Toţi aceşti jucători crescuţi şi căliţi în familia noastră moldovenească

(Continuare în pag. 3-a)

In numărul de mâine

MATHIAS SINDELAR

a fost unul din cei mai mari fooballişti ai Europei, fiind supranumit

MAGICIANUL VIENEI

După amiază Şedinţă importantă la F. R. A.

Astăzi, dela orele 16- la sediul său din straga Caragiale, federaţia noastră de atletism va ţine o importantă şedinţă.

La ea sunt invitaţi stăruitor toţi membri comitetului, precum şi al tuturor comisiilor.

Le va discuta problema crosiste şi se va hotărî desigur apariţia buletinului atletic.

Mica va da deslegare lui Cociuban II

După cum se ştie, între gruparea Mica şi internaţionalul Cociuban II a intervenit un conflict. Dorind să părăsească gruparea Puiu Cociuban a întâmpinat rezistenţă din partea clubului din Brad, care nu a vrut să-şi dea consimţământul. Dar între timp Mica s'a răsgândit şi a trimis o notă la F.R.F.H. prin care face cunoscut că este dispusă să acorde deslegarea jucătorului Cociuban în schimbul unei sume de bani pe care o arată în nota respectivă.

Incă o jertfă: Nelu Ionescu

In ziua aceea de 23 August, Nelu Ionescu, atletul dela Venus sau footballistul dela Socec-Lafayette, putea fi pe Anef la antrenament cu băeţii sau pe terenul Sportul Muncitoresc trăgând la poartă.

Şi cum ziua aceasta de 23 că-

dea Duminecă, Nelu cum îi spuneau simplu şi cu drag colegii, poate concura pe stadion în favorita-i probă de demifond (800 m), iar după-amiaza ar fi jucat un match districtual O Duminică activă, închinată sportului, aşa cum mulţi dintre noi o facem. O Duminecă de bucurii, de succese sau poate de înfrângeri, imbold pentru viitoare ambiţii şi încordări.

Dar destinul a vroit altfel. Şi'n ziua de 23 August Nelu Ionescu îşi alerga ultima cursă — aceea a vieţii — nu departe de Odessa, pe frontul Kremidovschaei. Incă un tânăr pe care îl pierdem, şi încă unul din sportivii noştri de nădejde.

Beogradski a câştigat campionatul de toamna al Serbiei

Pe terenul TCR am putut urmări ieri primele partide din cadrul campionatelor de tennis.

Aceste campionate au scos în relief talentul unui începător: Coracu, precum şi frumoasa comportare a lui Popa Romulus şi a lui Avria Ştefan.

Azi vom avea finalele, precum şi continuarea matchurilor Iosoff—Coracu întrerupt eri din cauza întunericului.

Iată matchurile şi rezultatele de eri:

Popa Romulus IV — Ionescu II 6—0 7—5.

Horia Ştefan II — Marcel Vasilescu 6—0 6—3.

Coracu I — Drăghici 2-6 6-2 6-4.

Iosoff — Coracu 6—3 întrerupt.

Popa Romulus — Belu 6—0 6—0.

P. H.

BELGRAD, 11. — In urma ultimei partide disputată în cadrul campionatului Serbiei, Beogradsky şi SK 1913 care s'a terminat cu rezultatul 0—0 campionatul s'a terminat cu următorul clasament: 1. Beogradsky, 2. Obilici, 3. AK SK Panciora.

time-out...

ASTA seară la ora 18,30, sunt convocaţi la sediul F. R. B. V. toţi delegaţii grupărilor afiliate pentru programarea matchurilor de Duminică 16 Noembrie 1941,

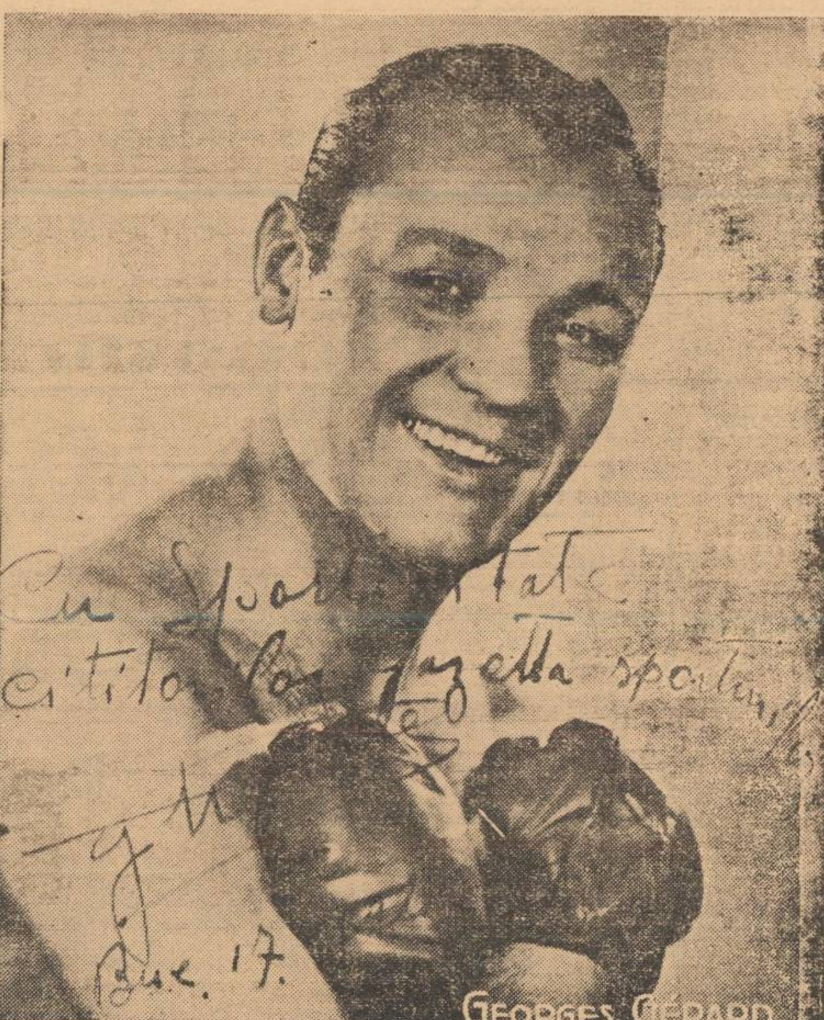
Prezenţa lor este obligatorie.

TOT astă seară sunt convocaţi şi toţi arbitrii oficiali ai F. R. B. V. la ora 18,30. Prezenţa este obligatorie sub sancţiunea suspendării.

Dela A. C. Tineretea

Primind afilierea din partea organizării Sportului Românesc, Clubul atletic TINEREŢEA convoacă pe toţi membrii săi pentru astăzi Miercuri 12 Noembrie a. c. ora 9 p. m. la „Gazeta Sporturilor", în vederea efectuării legitimărilor Prezenţa obligatorie.

Sportivi români peste hotare

O fotografie cu autograf a compatriotului nostru Gh. Gherase, care activează în boxul francez sub numele de Georges Gerarard